จากป้าสู่หลาน

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันเสาร์ที่ 24 ตุลาคม 2020 เวลา 17:34 น. -

ช่วงนี้ป้ามีภาระทางบ้านมากมาย เลยไม่ค่อยได้เล่นโซเชียลเหมือนเมื่อก่อน ตั้งแต่หลานๆ มาชุมนุมกัน ป้าก็เงียบมาตลอด แต่ก็ขวนขวายตามข่าวมากขึ้น จะได้รู้ว่าหลานๆ แกงอะไรกันบ้าง ศัพท์ม็อบก็ต้องรู้ ไม่งั้นโดนว่าเป็นไดโนเสาร์ แต่ที่เงียบ ไม่ใช่ไม่รู้สึก

หลานๆ ไม่ชอบความรุนแรง ป้าก็ไม่ชอบเหมือนกัน สำหรับป้าแล้ว คำหยาบคายก้าวร้าว ต่อว่าคนอื่นเสียๆ หายๆ ก็ถือเป็นความรุนแรงอย่างหนึ่งนะ เมื่อคืนก่อน ป้าน้ำตาไหล นอนร้องไห้อยู่ในทุ่งลาเวนเดอร์ เพราะมันหลายวันแล้วที่ต้องทนเห็นหลานๆ หยาบคายกับในหลวง ร.9 พีคสุดคือรูปที่หน้าตลาดนางเลิ้ง พยายามทำใจ เลื่อนฟีดผ่านไป เจออีกคนเขียนเล่าได้ดีเหลือเกินว่าทำไมเขาถึงรักในหลวง เป็นการตัดสลับแบบที่หัวจิตหัวใจตัวเองก็รับไม่ทัน จนต้องร้องไห้ระบายมันออกม ใจหนึ่งก็ยังอุต ส่าห์คิดเผื่อนะ ว่าใครมันมาตัดต่อแกล้งเด็กหรือเปล่าวะ ถ้ามีใครทำจริง ก็หยุดเถอะค่ะ ความจริงเท่านั้นที่ทุกฝ่ายต้องการ

ช่วงหนึ่งของการทำงาน ป้าเคยจัดรายการวิทยุเกี่ยวกับพระราชวงศ์จักรี ตอนนั้นเองที่ต้องค้นข้อมูลอย่างหนักเพื่อเอามาทำรายการ แต่ละพระองค์ก็มีบุญคุณต่อชาติไทยเราแตกต่างกันไป แล้วแต่ยุคสมัยในตอนนั้น ทำวนไปหลายร้อยตอน เล่ากันเป็นปีๆ ยังไม่จบเลยหลานเอ๊ย ถ้าของเขาไม่ดีจริง จะเอาอะไรที่ไหนมาเล่า ต้นตระกูลป้าเป็นคนมอญ ลุกขึ้นมาเป็นหัวหน้ากบฏ เพราะโดนพม่ารังแก สู้เขาไม่ได้ เลยหนีมาพึ่งพระเจ้าตาก แล้วช่วยไทยรบมาเรื่อยจนถึงสมัย ร. 1 พม่าเห็นรบเก่งส่งจดหมายมาขู่ไทย ให้ส่งตัวคืนให้พม่า แต่ท่านไม่คืนให้ ก็รับราชการกันรุ่นต่อรุ่นเรื่อยมา จนถึงสมัย ร. 6 ท่านเมตตาพระราชทานนามสกุลให้ ที่บ้านใส่กรอบเก็บไว้ เห็นมาตั้งแต่เด็ก จากต้นตระกูลก็ออกลูกออกหลาน จนมาเป็นป้า มารบกับพวกเอ็งนี่แหละ รบเก่งมาตั้งแต่ต้นตระกูลเลยนะเฟร้ย งุ้งงุ้ง

ป้าเชื่อว่าหลานๆ หลายคนก็คงมีเชื้อลูกครึ่งเหมือนป้านี่แหละ ลองให้ปู่ย่าตายายเล่าให้ฟังสมัยที่หอบเสื่อผืนหมอนใบมาอยู่เมืองไทย ทุกชาติ ทุกศาสนา กษัตริย์ไทยเราอุปถัมภ์ค้ำชูเหมือนๆ กันหมด

ประวัติศาสตร์คือเรื่องในอดีต อะไรที่ดีเราก็ยกย่องและเอามาเป็นแบบอย่าง อะไรที่ไม่ดีเราก็เอาเป็นบทเรียน เพราะเรากลับไปแก้ไขอะไรไม่ได้แล้ว หลานๆ บอกให้ยกเลิกการเชิดชูจนเกินงาม หลานเอ๊ย ในหนังสืออนุสรณ์งานศพปู่ย่าตายายใครก็ตาม เขาเลือกเล่าแต่เรื่องดีๆ ให้คนรุ่นหลังเอาเป็นแบบอย่างนะลูก ความกตัญญูรู้คุณเป็นสิ่งที่คนเราควรมี แม้ไม่มีโอกาสได้ตอบแทน แต่อย่างน้อยป้าก็ไม่คิดจะเนรคุณ เอาท่านมาว่าเสียๆ หายๆ อายตัวเองนะลูก ป้าได้เกิดมาในสมัยของ ร. 9 ถือว่าโชคดีที่ได้รู้ได้เห็นสิ่งที่ท่านทำให้พวกเรา ยิ่งค้นคว้า ยิ่งได้อ่าน ยิ่งได้ดู ยิ่งรู้สึกรัก ร. 9 นี่ไม่ใช่เหรอ ที่พยายามจะสร้างความเท่าเทียม ให้บ้านนอกเจริญขึ้นให้ทันในเมือง มีโรงเรียน มีโรงหมอ มีน้ำใช้ มีดินดี มีอาชีพไว้เลี้ยงตัว อยากจะได้ความเท่าเทียมไม่ใช่เหรอ แล้วยังจะไปว่าท่าน อิหยังวะ

จารีตแบบไทยๆ เรา คือยกกษัตริย์ไว้เหนือหัว แต่ท่านเลือกลงมานั่งบนดิน เสื่อจะปูบางทียังไม่มีเลย ไม่ต้องมีใครมาเรียกร้องให้เลิกหมอบกราบ ทั้งๆ ที่ท่านจะกินหรูอยู่สบายไปวันๆ ไม่ต้องทำอะไรก็ได้ แต่ท่านก็ทำงานทุกวัน นอนดึกตื่นเช้า ในวังมีแปลงนา บ่อปลา โรงนม นู่นนี่นั่นเยอะมาก work from home ที่แท้ทรู เวลาบ้านเมืองมีปัญหาก็ได้ท่านมาตามแก้ให้ พาลูกพาเมียบุกป่าฝ่าดงขึ้นเขาลงห้วย ฟังดูเหมือนพูดเว่อๆ แต่มีรูปยืนยันว่าท่านทำแบบนี้จริงๆ จ้า เยอะแยะมากมายในกูเกิล ลองเสพข้อมูลทั้งสองด้าน ไม่สงสัยหรือว่าทำไมคนมากมายถึงรักท่านเหลือเกิน แน่นอนว่าเราเลือกเชื่อข้อมูลกันคนละชุด เราถึงพูดกันไม่รู้เรื่อง เบิกเนตร หนังสือของฝรั่ง หรือข้อมูลอะไรที่หลานๆ ตื่นเต้นกัน มันไม่ใช่เรื่องใหม่ มันแค่อัปเดตขึ้น ขบวนการล้มเจ้ามีอยู่จริง และทำเรื่องแบบนี้ผ่านยุคผ่านสมัยมาตั้งแต่ป้าเองก็ยังไม่เกิด แต่เราจะไม่ใช้คำว่าล้มเจ้า เพราะหลานบอกว่าไม่ได้ล้ม แค่จะปฏิรูป แต่ก่อนจะปฏิรูปอะไรก็ตาม เราต้องปฏิรูปตัวเราเองก่อน ทั้งความคิด วาจา การกระทำ ป้าเองก็เช่นกัน คนแบบไหนกันที่ชูป้ายด่าคนที่ทำงานหนักมาทั้งชีวิตเพื่อเรา ไม่มีวันหยุด ไม่มีลาป่วย ไม่มีเกษียณอายุ คนแบบนี้เหรอที่จะเป็นผู้นำพาประเทศชาติ

ก่อนจะสานต่ออุดมการณ์เพื่อชาติ วันนี้ช่วยแม่ทำงานบ้าน กรอกน้ำใส่ตู้เย็นหรือยัง ขยันอ่านหนังสือสอบให้เหมือนอ่านเบิกเนตรหรือยัง สุภาพและให้เกียรติกับคนรอบๆ ตัวแล้วหรือยัง พูดคำขอโทษและขอบคุณให้ติดปากหรือยัง ป้าเชื่อว่าบ้านเมืองจะดีขึ้น คุณภาพชีวิตจะดีขึ้น ถ้าคนเป็นคนดี ถ้าตัวเราดี บ้านเราก็ดี สังคมเราก็ดี ประเทศชาติก็จะดี เผลอๆ ไม่ต้องมาเหนื่อยไปชุมนุม ไม่ต้องมาเสียค่ารถ ไม่ต้องตะโกนไปทำการบ้านไป ไม่ต้องทะเลาะกับพ่อแม่ แค่ทำตัวเราให้ดี โตขึ้นมาเป็นประชากรที่มีคุณภาพ แล้วมาค่อยๆ ช่วยกันพัฒนาชาติ

ปัญหาในบ้านเมืองเรามันหมักหมมมานาน มันไม่ใช่ว่าไล่ลุงออกไป เอาคนใหม่มา แล้วไทยก็จะเจริญศิวิไลซ์ในบัดดล แล้วประชาธิปไตยที่หลานๆ

เขียนโดย ม.ล.ชาญโชติ ชมพูนุท
วันเสาร์ที่ 24 ตุลาคม 2020 เวลา 17:34 น. -

อยากได้นี่มันเป็นแบบไหนนะ มันต้องให้เข้ากับไทยสไตล์ด้วยนะ ไม่งั้นมันเหมือนเราอยากโมจมูกใหม่ แต่มันไม่เข้ากับเบ้าหน้าเราอะ แล้วเราก็จะต้องไปโมใหม่ ทีนี้มันก็จะไม่จบที่รุ่นเราหรอก ป้าเองก็เคยไปชุมนุมไล่รัฐบาล ปีแรกๆ ที่ไปมันสนุกมากเลย เหมือนไปปิกนิก ได้นอนดูดาวกลางถนน ไม่ต้องเสียค่าลูกชิ้นด้วยล่ะ เพราะม็อบเรามีอาหารให้กินฟรีเยอะแยะท้องจะแตกตาย แต่ปีหลังๆ ตอนกลางคืนนี่นอนดูดาวไม่ได้แล้ว เพราะลูกปืนเอย ระเบิดเอย แก๊สน้ำตาหมดอายุเอย ลงกันวิบวับวิบวับเลยจ้า ในม็อบมันอันตราย เจ็บตายกันมาเยอะ พ่อแม่เขาถึงไม่อยากให้ไป ทุกม็อบมีมือที่สาม เราไม่รู้หรอกว่าวันไหนภัยจะมาถึงตัว เวลาไปม็อบก็อย่าเอาแต่ชูสามนิ้วแล้วตะโกน ให้จำถนนด้วย ดูว่าตรงไหนมีทางออก มีแยก มีตรอกซอกซอยตรงไหนบ้าง เวลาวิ่งจะได้โกยถูกทาง และการที่ทุกคนเป็นผู้นำที่หลานๆ ว่าดี โดยไม่มีผู้นำจริงๆ ในม็อบ นั่นล่ะอันตรายที่สุด
วันนี้ไม่พูดเรื่องข้อเรียกร้อง
3
ข้อ
10
ข้อนะ มีคนแจกแจงไปเยอะแล้ว ขอพูดแค่เรื่องสถาบัน

ความรัก ความเชื่อ ความศรัทธาของแต่ละคนไม่เหมือนกัน หลาน ๆ เรียกร้องให้หยุดคุกคามประชาชน แล้วที่หลานทำไม่เรียกว่าคุกคามสถาบันหรือ หลานๆ อาจจะบอกว่าไม่เห็นต้องมีสถาบันก็ได้ แต่คนส่วนใหญ่ในรุ่นป้ามีในหลวงเป็นศูนย์รวมจิตใจ ชาติไทยเราอยู่สงบร่มเย็นมาได้ ก็เพราะในหลวง นายกฯ มาแทนที่ตรงนี้ไม่ได้ ประธานาธิบดีก็เช่นกัน และมันเป็นสัจธรรมที่ว่า ทุกสรรพสิ่งเกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป ถ้าสถาบันไม่ดีจริง ถึงวันหนึ่งก็จะเสื่อมสลายไปเอง ถ้าหลานไปเร่งปฏิกิริยา ด่าคนที่เขารักอยู่ทุกวัน เขาไม่ทนเงียบอยู่หรอกนะ
อีกไม่กี่ปีป้าก็ตายแล้ว แต่หนูๆ สิยังต้องอยู่อีกนาน หนูเชื่อทางไหน ชาติก็จะไปทางนั้น คิดให้ดี คิดก่อนพูด คิดก่อนทำ พูดให้น้อย ฟังให้มาก ทำสิ่งที่เรามั่นใจว่า เมื่อเราโตขึ้นแล้วมองย้อนมาในวันนี้ เราจะไม่ต้องพูดว่า โธ่ รู้งี้....
.

ป.ล. จะว่าป้าเป็นสลิ่มก็ได้ไม่ว่ากัน แต่ทับทิมกรอบ บัวลอย ฟักทองแกงบวดบ้างก็ได้ ถ้าจะด่าว่าเหม็นกะทิ ให้เติมด้วยว่า เหม็นกะทิอบควันเทียน เพราะป้านี่รักความเป็นไทยๆ แบบนี้แหละ

เครดิต...คุณป้าอร เอมอร คชเสนี